

N. 8221

Beelo. °
Nordana ° 10.11.4

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Beelo

Folkminnesarkivet.

Nordana Arkiv.

Malin.

Ås jag minns, så bidrog till de omlämnina, jag gagnar
min farfar Arvids Hanna Persson i Berlin, uppförelsen
kommer jag vara upptagen. minns tillens sked.
Bevaktat är tyvärr gamla mognat, så jag också
lyckats ha reds på vägen Arvid minnesbilder från
hans beaktat har farfar och i Berlin. Jag medar
Den omlämnad under förhoppning att något ska
ha utöver.

Med önska
Ture Andersson.

ut: Beelo.

Nordana.

Tel. Klamp. 300.

ACC. N:R M. 8221:1-10.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Phure Andersson
Härad: _____ Adress: Ekabo, Nordanå.
Socken: Malmsö Berättat av: en foster
Uppteckningsår: 1941. Född år 1951 i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Minnesuppteckning av fr. Malmsö.

M. 8221.

Beko. °
Nordana ° 10.11.4.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Journal

Folkminnesarkivet.

Nordana Arkiv.

Malin.

År jag vägrade, det bidrog till glesheten minnes, jag gissar
nuu på den stufvans namn förson i Berlin, upptäckande
konst jag vara upptäckt. minns stidens skedg.
Reanstatet är tyvärr ganska magert, då jag också
lyckats på vad jag vägrar Amnne minnesbilden från
hans besök hos farfar ute i Berlin. Jag meddelade
den emellanåt vad förhoppning var mig att bärre
ha utsvare.

Med vänliga hälsningar
Thure Andersson.

nr: Eko. °

Nordana.

Tel. Skarp. 300.

M. 8221:7

Ekebo,
Nordana, 26 okt. 194

Tel. Åkarp 300.

Folkminnestävlan.

Skånska Dagbladet

Malmö.

Då jag observerade Eder "Folkminnestävlan" i tidningen, beslöt jag låta min gamla faster /änkefru Hanna Persson i Burlöv, nittio år den 25 juli i år/berätta en del gamla minnen från Malmö och sända Eder en uppteckning därav Min faster har egentligen aldrig varit bofast malmöbo utan endast vistats där sporadiskt, men kanske kan ett och annat av vad hon minnes från sin barndoms besök i staden intressera. På den tiden fanns ej köpmän eller omsättningsmöjligheter för lantbruksprodukter, varken i Arlöv eller Åkarp, följaktligen körde eller promenerade man från bondgårdarna ute i Burlöv till Malmö esomoftast, dels för att sälja säd, ägg eller andra produkter och dels för att proviantera. Jag vill förutskicka att de minnesbilder min faster kunnat kläda i ord, möjlige te sig kaleidoskopiska och föga pregnant, men det är ju inte så enkelt att efter ett långt liv mana fram minnen som sedan länge begravts i medvetandet, och därför får sammanhanget bli som det kan. Skulle raderna befinnas förtjåna någor slags uppmuntran, skulle det säkert glädja min faster. Var i så fall vänliga sänd denna till Änkefru Hanna Persson, Ekebo, Nordana.

Med största högaktning

Thure Andersson

Jag minns en gång, jag var då 15-16 år, jag skulle följa med far (hemmans ägaren Anders Olsson i Burlöf) till Malmö. Vi körde tidigt på morgonen med två hästar för en bolsterkärra som skramlade fasiligt ty den var utan fjädrar. För varje gång vi körde över en sten hoppade brännvinskaggen i kärran, ty vi skulle köpa brännvin med oss hem som skulle stå sig för hushållet i två månader. Och det gick åt en hel del ty både tjänstefolk, tröskemennar och alla som på något vis arbetade för gården samt alla besökande t.o.m. "tyggegubba" skulle ha sin sup. Vi hade också ägg med oss som skulle säljas i stan. När vi kom fram till "Värnen" kom en som hette Karlsson och tingade på att vi skulle "jätta ing" och handla hos dom. Han var bodkari hos Holmströms som hade handel vid Skogens bro. Så satte han sig upp och vi körde in på Holmströms gård. Där höll en lång rad med skjutsor från landet. Karlsson tog emot agedynan och bar den in på kontoret, far ställde in hästarna och så kom Holmström ut och hälsade på far och önskade oss välkomna. Så gick vi in på kontoret och far fick en cognac och jag fick ett glas körsbärsvin. Sen gick far in i butiken och skulle handla kaffe, socker, risgryn och annat. Medan far handlade och uträttade andra ärenden tog jag äggkorgen och gick till Frönarna Beijer, som hade beställt äggen. Där fick jag kaffe och bullar och en blank tolvskilling till mig själv. Sedan gick jag till "Gäddens" vid Lilla torg och köpte varp till mor och därifrån till Ruhes färghandel och hämtade tyg som färgets. Så var jag färdig med mina ärenden och gick tillbaka till Holmströms butik. Far var inte kommen så jag satt lite och väntade. Holmströms hade stor butik med två stora dubbeldörrar. I butiken var en lång disk och innanför dörren stod en bänk som man hade salttunnor och andra stora tunnor på. Till höger i butiken brukade en "kagekvinga" sitta och sälja bullar och skorpor. Förste bokhållaren hette Björkholtz, det var en grann kari, men han blev olyckligt gift och gick sedan och dränkte sig i kanalen. Så var där en annan bokhållare som var från Lund och hette Werner, och så Karlsson och en ung påg, så det var en stor butik. Många ifrån landet tog in där och när det var marknad fick man knappt plats med alla skjutsor på gården. - Men rätt som det var så kom far och så gjorde vi sällskap till Lilla torg för att få oss en bit mat på ett bra matställe som jag inte kommer ihåg vad det hette. Där serverades bara två sorters rätter, det var oxkött och rökt ål och det kostade 16 skilling för en portion, men man fick så mycket kött så jag beställde bara en halv portion till mig själv och den kostade 8 skill.

en gammal "tyggeman". Han hade ljusblå blaggarnsbyxor och stora träskor med boss i och så hade han piskan i hand när han kom in. För frågade om han varit inne med säd. "Ja", sa han "vi har kört in tolv lass till Linanders idag. Alla mina påga och alla drängarna är köranes i stan idag". Vi kunde märka hur alla som satt inne på spisningen och som hört på samtalet "förgryste" sig och tittade på gubbe I samma hus som spisningen var en butik där far brukade köpa sina hattar och "huor" och då vi ättit gick vi ditin och köpte en hua till far. - Ja, sen så gick vi tillbaka till Holmströms och så var vi färdiga för denna gång att köra hem igen.

+++++

En gång var vi alla byns ungdomar i Malmö och såg på teater. Det spelades "Jorden runt på 80 dagar" och vi hade tillsammans köpt en loge, men där blev så trångt så det var inte sittplatser mer än till hälften. En annan gång följde jag med och såg på cirkus, det var i ridhuset vid Drottningtorget. Jag hade fått 50 öre av far till biljett och det räckte väl ty vi gick till Malmö och hemigen också. Vi var mycket rädda vid "Kirsebjer's backa" för där höll ligor till som var rent farliga, men ingen antastade oss.

Och så fick jag resa med och se på när Carl XV:s dotter blev gift med dansk kronprinsen och skulle resa över till Köpenhamn. Det var mycket högtidligt och det var oerhört mycket folk i stan. Det var fest i två dagar. Första dagen då brudparet kom till Malmö var Stortorget packat med folk som ropade på dem och de de visade sig på residensets balkong hurrade och skrek alla människor. Jag fick ligga hos min moster i Malmö om natten och dagen därpå var det ännu mera fest och liv i stan. Det hade byggts en väldig äreport och där minns jag det stod:

Ni följäs åt på böljan blå
av böner som till himlen nå.

Det kom en massa fina ekipager men först kom det sex stycken ekipager med en lit vitklädd tös i varje vagn. De stego av vid båten och ställde sig tre på varje sida om bryggan och kastade rosenknoppar på brudparet när de gingo över på båter Av brudföljet kommer jag bara ihåg att bruden var klädd i mörkgrön sidenklämning och brudgummen var mycket ståtlig i uniform. När de gingo över bryggan sköts med kanoner, musiken spelade och alla människor hurrade och viftade. Sedan båten försvunnit följdes alla människorna åt mot Drottningtorget med musikkåren i spetsen

3. 8221:4

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

resa med det första tåget hem igen till Åkarp. De köpte 12 st. minnestallriker med sig hem, men de firade tilldragelsen med så mycket starkt att de ramlade i tåget vid Åkarp station och krossade de 11 tallrikarna, bara en enda fick de med sig hem.

+++++

Av andra butiker i Malmö där vi handlade någon gång eller för längre tid i min barndom var Barkman & Bergh vid Stortorget, Mamsell Trapp vid Petri kyrka (hon hade sybehörsaffär) Flensburgs och Cronqvists vid Södergatan, Kockums vid Östergatan, Sjöbergs vid Ö. Tullgatan. Sjöbergs fru sydde mycket fina saker av läder. De hade en son i Australien som sedermera kom hem och övertog affären. Det låg ett mycket stort hus vid Skogens bro som kallades "Ön Malta", det sade att det tjänade som landmärke för sjömännen. Där bodde en handlare som hette Sandberg och en spannmålshandlare Linander. En fru Brakenhie hade sybehörsaffären i "Ön Malta" eller i huset bredvid. Det var en trevlig och snäll fru, hon satt alltid ute i butiken och spann och när man kom för att handla bjöd hon titt in på kaffe. Vi handlade ibland också av en fru som hette "Hanna". Hon hade sybehörsaffär vid Sladdertorget. Ibland följde jag med min gamla moster till "Åkerbloms mamseller", men jag kommer inte ihåg var de bodde. Moster sålde "hö till dem och då fick hon alltid ett stort paket med mat och så kysste hon mamsellerna på hand som tack, det hörde till på den tiden.

När kungarna kom på besök till Malmö brukade kungen själv bo på residensen set men hans sällskap bodde ute i stan hos de fina familjerna och då Carl XV v kronprins och reste till Malmö sade han ifrån att han ville bo hos "fader Berg han som hade "Barkman & Berghs". Hans barn hade sedermera Kronetorp ute i Burl och där var Carl XV gäst många gånger.

*My very i tidningen iby av Ni önskade upptäckning av "Söderns skold" "Mam-
men my antas på enbart var från väst i Mellan? ? I kändelbe
hans brant ut i Rantz, han ha utrese var god medtala. Han
var nämnges en fctig gäst här hemma, under minn fars i min
... ..*

"Söderns Sked" varo korpeliga namn
var blivithjer Person, härfornnade
från Spörking, där hauro för var
kyrsktärer. Han hade en äldre bror
som var skolarare i Burså.

1870-80 talen kom han ofta på sina
omkringar till Burså, där han da
regelbundet besökte min farfar, abon
Anders Storn. Farfar firnade för
hans räkning ärekliga hämpelädel,
ty han besökt städte sig alltid om
högna dagar, ofta en vecka eller 14
dagar. Vid dess senare tillfällen
arbetade han med att jag madsar
och täcker och han kände de vara
ganska flitig och härdig. Han besökte
som en kiten, mild, snäll och godmodig
man "alltid frimil, värlig och oförarglig.
Vid sine besök, kom han ofta från
Skåne och då han legat om det

besökade han alltid i skugga hos parken
redan vid 5-tiden på morgonen.

Hälsningen besökade ofta så här:

"G^o morrn, minnsann! Ja har köpt
pa^o Timmwarenska i skåp i natt!"

Älla vikarieringsställe var Frökjen
i skicket med kök till Gästernas
kvarn, ty vid dessa tidiga besök
var skåpen alltid fulla och så
mycket förslag! På den tiden hörde ja
hänvisning till "bråk spis" och ofta
så på g^oka humör, hade han återvunnit
sitt goda humör och utspånade
huvudsak med nyheter och spekulationer
från riket. Helt enkelt vardagsreki. Som
"Hilmar" var han en typiskt imperatorisk
och ofta så var framtiden "statistisk"
var han västas alltid redo att på
begäran göra oss om stark teoget
vad som behövs. Ja han hällt

med en suppa " tadeloch haer ofvännlighet
med praen: "Tack minnarna! Skae!"

Vid ee tillfälle höll huets prestiumer
pa med ee laga en lov, da Skolven
avlände. Han tillfrågades om han
var vilig söka laga laern. Han
svarede medskole med ee Nän:

En kung eller tre ee smoga mitt kvar
sa gar det behövligt ee laga ev lov!

En gång berättade han tre iagruket
de kvinnliga skänners förnöjelser ee
qvinnor från tre vandringen. Han hade
måga barn tidigare besitt och lagat
om han en lastburen på tidsfäst,
som vagnen skrit änkernas och för
tillfället talade kvinnlig byrå i hvar-
kailet. Vården och gästen övervaknings
me kofa något tre mittrogen, vilken
pätt både om frivudta: Skolven
skickade tre utan eller någon och

inköpte omk. 5 kg. Som både kockarna
voro utan avsikten i matlagningsskötelsen
slags de hela partiet gynn i en stor grefte
mjölk och placerade den på spisel.
Giften kokade smaken och kokade och
stiga över greften, varför också tillgängliga
kant och grefter måste avlutas och källa
över gret i. Men dessa räddte ej länge,
eftersom man ibligen nitgärns källa
mera mjölk i greften. ^{Den} stek
måste brädnaden gå till grannens
och kanna grefter och påt och alla
dess brädnade med gret. "De ble'
funderade mig på min gret, så
vi komme ha mätad alla
männana på Treder me' rängret"
skatte skälva den skildring.
Vid min faders död, dikade tidens stiel
ngra verser, som anagao mycket
vällyskade, men de ha tyvärr gått

förlorade. Du tror ju juu
eminar minn för mig följande
Du blivande har som man
?2? minn börjar med ströanden
?2? "Alexandra" har bejlat som
land skelliga strömmar och
och seil kan beja denna glän
kon i ströanden vägar för
Du ströanden, vars ströanden
honorsat ströanden med 5 kr.
bit, men möjligen fanns flera
vid de beik i Kullberg, ditade
följande:

På bejlat mig seil den
de ströanden i ströanden
kon blivande de ströanden
högt över den ströanden
och ströanden fella i ströanden
här ströanden kon ströanden

Och jagarna börja sin skräck så lång
och hastigt de springa du säger så lång.

Vid en tillfälle hade tidens stånd
i förelöpp med en kemper besitt en
kyrka under gubstjärnan och därvid
skickit brännvin ut en mestadels smulor
och f.ö. beprövat strände, varfr de druckes
sin någon tids "vatten och bröd" på Helmhöns.
Dette gjorde den fruktansfulla monnaden
bitter till sinnes och han tackas ha
åttadkomit följande smäddike, som han
medskrifit på oellnäggen:
i denna sätans herning
den hundra dyndlar gas
han finne ju ej förstöring,
blott vram och bröd man far.
Och var gang doren öppnas
en dyndel hittar ic
och han ser ut i tygen
som var han själva Han!